ולדותיהן פטורין, ולדי ולדותיהן חייבין, העמיד ולדותיהן (א) תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין וולדי וולדות חייבים רשב"ג אומר אפילו עד עשרה(א) פטורים שאחריותן לעובד כוכבים. *רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל פטורה מן הבכורה [ב] ואם יש בו מקצת סימנין חייב: **גמ'** למימרא דכיון דלא נקט מרא זוזי, ברשותא דמרא קיימא-ורמינהו [ג] *אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית אלמא ברשותא דמקבל קיימא? אמר אביי לא קשיא הא דקביל עליה אונסא וזולא והא דלא קביל עליה אונסא וזולא, אמר ליה רבא דקביל עליה אונסא וזולא צאן ברזל קרית ליה ועוד מאי פסקא ועוד אדתני סיפא אבל מקבלין צאן ברזל מן העובד כוכבים ליפלוג וליתני בדידה בד"א דלא קביל עליה אונסא וזולא אבל קביל עליה אונסא וזולא שפיר דמי אלא אמר רבא אידי ואידי דלא קביל עליה אונסא וזולא והכא גבי בכורה היינו טעמא דאילו אתי עובד כוכבים בעי זוזי ולא יהיב ליה תפיס לה לבהמה ואי לא משכח לה לבהמה תפיס ולדות דידה והרי יד עובד כוכבים באמצע וכל יד עובד כוכבים באמצע פטורה מן הבכורה(א): העמיד ולדותיהן תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורים) א"ר הונא ולדות פטורין וולדי ולדותיהן חייבין [ד] ורב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וולדי ולדי ולדות חייבין תנן העמיד ולדות תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין טעמא דהעמיד הא לא העמיד לא תיובתא דרב יהודה? אמר לך רב יהודה הוא הדין אע"ג דלא העמיד והא קמ"ל אפילו העמיד נמי דאורחיה דעובד כוכבים למיתפס בנה *והוי כמי דלא העמיד, ולדי ולדות פטורין, וולדי ולדי ולדות חייבין תנא רבן שמעון בן גמליאל אומר אפי' עד עשרה דורות פטורין שאחריותן לעובד כוכבים בשלמא לרב יהודה דאמר נחית תנא קמא לדרי

היינו

ולדותיהן. של אותן צאן ברזל כשיגדלו ויבכרו יפטרו מן הבכורה וטעמא מפרש בגמ' דכיון דאי לא יהיב ליה זוזי לעובד כוכבים תפיס בהמה ואי לא משכח בהמה תפיס ולדות איסתכח דשייכא יד עובד כוכבים [ב] בהמן: **וולדי וולדות חייבין.** ולדי ולדות של צאן ברזל המגיעות לחלקו של ישראל כשיהיו להן ולדות בכורות (ינתנו) לכהן דהיינו רביעית לצאן ברזל [ג] ינתן לכהן: **העמיד ולדות תחת אמותיהם.** שפתח לו פתח לעובד כוכבים להיות לו כח בולדות ואמר לו אם ימותו הבהמות תטול הולדות המגיעות לחלקי ויהיו תחת ידי באותן דמים עד אותו זמן [ד] עלמו (ב): **וולדותיהן.** השתא אלימא יד עובד כוכבים ושייכא בדור אחר טפי הלכך ולדות של אותן ולדות שהן ולדי ולדות לצאן הברזל פטורין דשייכא בהו יד עובד כוכבים וכשיהא להם בכור לא ינתן לכהן: **שאחריותן לעובד כוכבים.** דלעולם כל מה דמשכח עובד כוכבים תפיס: **גמ' כיון דלא נקט.** העובד כוכבים זוזי ברשותיה דעובד כוכבים קיימי: **דמקבל קיימא.** דמקבל-זוזי הוא דאיחייב להו והאי דשקיל נותן חצי ולדות בשכר המתנת מעות קא שקיל להו דאי [ה] ברשות מרה קיימי אמאי רבית הוא ברשותא דמריה אשבח ולדות: **מתני' בדקביל עליה.** העובד כוכבים אונסא וזולא: **אי דקביל עליה** אונסא וזולא צאן ברזל קרית ליה. בתמיה הא צאן ברזל לא הוי אלא במקבל עליה המקבל אונסא דלהכי קרית ליה ברזל קשה ואינו נפחת כך זה הנותן לא יפחות מדמיו: **ועוד מאי פסקא.** בתמיה כלומר פסקה למילתא דיש חילוק בין צאן ברזל לצאן ברזל: **אדתני סיפא.** דהתם אבל מקבלין כו': **אלא.** הא והא דלא קביל עליה מרא אונסא וזולא אלא על המקבל יהא הכל: **והכא גבי בכורה.** לאו משום דהוי ברשותו של עובד כוכבים אלא משום דמשכון הוי גביה: **אמר רב הונא** וולדן של צאן ברזל פטורים כו'. [ו] כדפרים' גבי מתני' ואריסא קאי: **רב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין.** וולדי ולדי צאן ברזל אינו נותן לכהן אלא דור ה' ולקמן פריך ליה ממתני': **טעמא דהעמיד.** שהחזיק כחו של עובד כוכבים הא לא העמיד לא מיפטרי ולדי ולדות של צאן ברזל: **והא קמ"ל.** דאע"ג דהעמיד דאורחיה דעובד כוכבים למיזל ולמיתפס בנה כלומר סד"א כיון [ז](שאוזל) כח עובד כוכבים בולדות אימא יהיו פטורין לעולם קמ"ל אפילו הכי ולדות של אותן ולדות שהן ולדי ולדות לצאן ברזל פטורין, וולדי ולדות של ולדות חייבין כאילו לא העמיד: **תנן רבן (ג) גמליאל אומר כו'.** וקס"ד דר"ג אריסא קאי: **בשלמא לרב יהודה דאמר נחית ת"ק.** למיפטר דרי-דשתי דורות לצאן ברזל פוטר ת"ק:

היינו

אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית. בפרק איזהו נשך (ב"מ דף ע:) פירש"י רבית [ח] ששם אותם עליו במעות וכל זמן שאין נותן מעותיו חולקין השכר ואע"ג דמשנה יתירה היא דהא תנא ליה אין מושיבין חנוני למחצית שכר וכל שכן הכא שקבל כל האח' עליו נקט ליה משום סיפא מקבלין צאן ברזל מן העובד כוכבים עכ"ל [ה] וסיפא אתא לאשמועינן היתר רבית מן העובד כוכבים כדקתני לווין מהם ומלוין להן ברבית וקשה לפ"ה מאי פריך הכא ואי ס"ד ברשותא דמרא קיימא אמאי הוי רבית ברשותא דמרי קמשבח מאי קשיא מ"מ רבית דרבנן היא דכיון שכל אחריות על המקבל מלוה היא ונוטל חצי השבח בשכר המלוה אלא דלא הוי רבית דאורייתא כיון דאם לא יבא השבח לא יטול כלום כמו בלא נכייתא שהיא רבית דרבנן ונראה כמו שפי' ר"ת שהיא רבית דאורייתא שפסק דמים על הצאן ופסק דמי השבח וקבל עליו לתת בכל שנה ושנה [ס] בין יהא שם שבח בין לא יהיה ורבית גמורה היא דהיינו רבית [י] קצוצה ויש לומר דהכא תניא ואע"ג דתנא רישא היינו דחנוני שהוא רבית דרבנן והכא קמ"ל דההיא רבית דאורייתא היא כדקתני מפני שהוא רבית כלומר רבית דאורייתא ומיהו אשכחן מפני שהוא רבית דרבנן דתנן בב"מ (דף סד:) המלוה את חברו לא ידור בחצרו חנם ולא ישכור ממנו בפחות מפני שהוא רבית דפר"ת דלא איירי במשכנתא מדלא קתני המלוה על חצרו ועוד דשרי להשכיר בפחות כמו שדה וכרם דשרו בנכייתא משום דזימנין ליכא שבחא כלל ובית נמי זימנין דליכא תיוהא שנופל או נשרף ופר"ת שהלוהו הלואה גמורה ולא על חצרו ואין זה רבית דאורייתא[כ] ולא בתורת רבית מחיל ומשכיר לו בפחות ומוחל ולפ"ה נמי נהי דלא ידור בחצרו חנם הוי רבית דאורייתא כמו בתי [ל] חומה דהוי רבית דאורייתא מה שמשכיר בפחות מיהא מסתבר דלא הוי דאורייתא ומיהו האי מפני שהוא רבית דהכא דאורייתא קאמר דאי לאו הכי מאי קמ"ל וכפי' ר"ת משמע בירושלמי דקאמר איזהו צאן ברזל היו לו ק' צאן אומר לו הריהן עשויות עליך בק' דינרין של זהב ולדות חלב וגיזות שלך ואם מתו חייב אתה באחריותן ואתה מעלה [מ] לי סלע בכל אחת ואחת מכלך באחרונה אסור משמע בהדיא שאם עליו השבח והקרן ואי לא מתני' דרבית לא הוה קשה ליה מתני' דהכא אמאי פטורין מן הבכורה דשפיר חשיבי ברשות עובד כוכבים כיון דאי לא יהיב זוזי תפיס לבהמה ואם לא משכח בהמה תפיס ולד שהכל משועבד לו מחמת קרן אבל למאי דחשבינן רבית דאורייתא קשה דא"כ יצא מרשות בעלים לגמרי כאחר מלוה ורבא מסיק דהא דפטורה מן הבכורה לא משום דקיימא לה ברשות מרה אלא משום דחשיב יד עובד כוכבים באמצע מכח שעבוד שיש לו כדמפרש ואזיל וא"ת מאי שנא מבהמת ארנונא דחייבת בבכורה כלישנא קמא דרבא פ"ק דפסחים (דף ו.) היכא דמלי ישראל לסלוקיה בזוזי והכא נמי אי יהיב ליה זוזי לא תפיס לולד וי"ל התם עיקר בהמה של ישראל מתחלה אלא שמשועבדת היא לארנונא וכיון דאפשר לסלוקיה בזוזי לא יצאה מרשות ישראל ולא חשיב יד עובד כוכבים באמצע אבל הכא דמתחלה של עובד כוכבים כ"ז שיש לעובד כוכבים כח זה דאי לא יהיב זוזי תפיס לבהמה לא יצאה מרשות עובד כוכבים ומקרי יד עובד כוכבים באמצע שלא נסתלקה ידו לגמרי: ו] **טעמא** דהעמיד הא לא העמיד לא תיובתא דרב יהודה. תימה דלקמן פריך לרב יהודה ממתני' דקתני בהדיא המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים ולדות פטורין מן הבכורה וולדי ולדות חייבין ומשני אימא הן וולדותיהן פטורין פירוש הן הולדות של צאן ברזל וולדותיהן הן וולדי ולדות פטורין מליתן בכס לכהן שהוא רביעי דצאן ברזל ואף על גב דלא קתני הן במתניתין צריך לומר דפשיטא ליה דולדות של צאן ברזל הן כצאן ברזל עצמן ולא אצטריך ליה במתניתין תו למיתני ואם כן גם כאן אמאי לא מפרש כן דכשמתו האמהות והעמיד הולדות תחת אמותיהן נעשו הולדות עצמן צאן ברזל וכי קתני ולדי ולדות פטורין היינו ולד ולדי ולדות שנפרש הן היינו ולדי ולדות [נ] *)וולדותיהן (פטורין) [היינו ולד ולדי ולדותיהן פטורין] הא לא העמיד חייבין וי"ל דלכך פי' בקונטרס [ס] במתני' העמיד לאו ממש שמתו האמהות והעמיד הולדות תחתיהן אלא שפתח לו פתח לעובד כוכבים שאם ימותו האמהות יהיו ולדות תחתיהן ועוד יש לומר דאפילו איירי במתו כדמשמע בתוספתא אין זה העמדה גמורה שלא עשה לו שום קנין בולדות ז] אלא הסמיכו עליהן בדיבור בעלמא:

ולית

*) נ"ל וולד ולדות פטורין היינו כו'.

ואם תעשה ולדות שיהו בין שניהן הולדות: **ולדות.** של אותו צאן ברזל מה שהן יולדות פטורה מן הבכורה לפי שחצין של עובדי כוכבים. ועוד משום דאמרינן בגמ' דאי לא משכח לה לבהמה תפיס ולדות דילה: **ולדי ולדות.** ולדי של ולדות חייב בבכורה חלק של ישראל דכולי האי ולדי ולדות לא תפיס עובד כוכבים בשבילה: **העמיד** ולדות תחת אימותיהן שאם תמות הבהמה שיקח העובד כוכבים הולדות תחתיה אותן ולדות הרי הן כצאן [עצמו] שולדותיהן מה שהן יולדת פטורה מן הבכורה. ולדי ולדותיהן חייבין ר' שמעון כו': **למימרא.** דברשותא דמרה דעובד כוכבים קיימא שמפני כך פטורה מן הבכורה: **אין מקבל צאן ברזל מישראל.** באותו תנאי שפירשתי למעלה: **מפני שהוא רבית.** דכיון דמקבל עליו כל האחריו' של בהמה מה שנותן לה חצי הולדות זהו רבית. פ"א דכיון דשם האמהות בדמים ונותן לו חצי הולדות הרי זה רבית דמשמע דמשום הכי נותנן לו שממתין לו מן הדמים: **אלמא דברשותא דמקבל קיימא.** הבהמה דאי ברשותא דנותן קיימא הא ילדה ברשותו ולא הוי רבית: **לא קשיא.** מתני' להכי קיימא ברשותיה דעובד כוכבים ופטורה מן הבכורה דקביל עליה עובד כוכבים [אינסא] וזולא דבהמה: **והכא** גבי ישראל דקביל עליה המקבל אונסא וזולא הילכך הוי רבית: **ליפלוג בידה.** במקבל מישראל דפעמים מקבלין ופעמים אין מקבלין בד"א וכו'. ואמאי אצטריך למיתנא אבל מקבלין מן העובד כוכבים אפילו מישראל נמי: **אידי ואידי.** בין מתניתין דבכורות בין מתני' דבבות דלא קביל עליה הנותן: **והכא.** מ"מ פטורה מן הבכורה דאילו אתי עובד כוכבים כו': **רב הונא ורב יהודה** ארישא דמתניתין פליגי המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים: וולדי ולדות נמי פטורין דקא דייק בלישנא דמתניתין באותו ענין מה שנקדתי בדף כעין מחק בפירוש המשנה: **העמיד אין.** כשהעמיד מוסיף דור אחר לפטור אבל לא העמיד אין מוסיף דור אחר: **א"ל** הוא הדין דאף על גב דלא העמיד. ולדי ולדות פטור כדאמינא. והאי דקתני העמיד רבותא קמ"ל דאע"ג דהעמיד דיהב ליה אפותיקי אפילו הכי אי לא משכח תהיא דהעמיד תפיס ליה בנה דהיינו ולדי ולדות הילכך פטירי שאחריות לעובד כוכבים כלומר דתפיס אפילו דור עשירי תחותיה: **בשלמא** לרב יהודה דאמר דנחית תנא קמא לדרי. ששני

לה א מיי' פ"ב מהל' בכורות הל' ו סמג עשין ריא טוש"ע י"ד סי' שטו סעיף ה:

לו ב מיי' פ"ח מהלכות מלוה הלכה יב סמג לאוין קג טוש"ע י"ד סי' קעז סעיף א:

לז ג מיי' פ"ד מהלכות בכורות הלכה ד טוש"ע י"ד סימן שכ סעיף ז:

[לעיל ג: ה: ו:]

◆

שיטה מקובצת

א] תחת אמותיהן ולדי ולדות בקצת ס"י גרסינן ולדות פטורין ולדי ולדות חייבין ועיין בתוספות חיצוניות לקמן באות ו': ב] ואם יש בו קצת סימנים חייבים. עיין תוס' לעיל דף ב': ג] אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית וכו'. נ"א בספרי כת"י ואי ס"ד כיון דלא נקיט זוזי ברשותיה דמרה קימא אמאי הוי רבית ברשותיה דמרה קא שבחא: ד] ורב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וכו'. ומתני' דקתני ולדות פטור ולדי ולדות חייב לא קשה לר"י דמתני' לא נחתי לדרי עד סיפא דהעמיד ולדות אבל ולדות ולד ולדות דרישא לא דקדק אלא דתני ולדות פטורין לא ידעי כמה אי חדא דרי אי תרי דרי ולא אתיא לאשמועינן אלא שיש מין תולדות פטורין ולד ולדות חייבין ור"י ס"ל דולדי צאן ברזל כהן עצמן. הרא"ש ז"ל: ה] מן העובד כוכבים עכ"ל. וז"ל תוס' חיצוניות והק' ר"י לפירש"י ז"ל דהא גם זה אינו חידוש דהא אפילו רבית קצוצה מקבלין מן העובדי כוכבים כדתני לקמן סתם ומלוין להם ברבית וכ"ש אבק רבית לפרש"י לכך נראה לר"י כפי' ר"ת דפי' כך דינא דקבלה צאן ברזל כגון שנותן לו צאן במאה דינרי זהב והן מלוה גביה וכל אחריות הצאן על המקבל כאלו הן סכורין אצלו והתנה לו זה שכל זמן שמעכב המעות יעלה המקבל מן הגיזות ומן הולדות שוה סלע שכר בכל שנה ושנה ורבית קצוצה הוי דאי לאו הכי מאי אתא לאשמועינן הא מפרש לעיל אפילו למחצית שכר אסור והכי משמע בברייתא דאיזהו נשך (דף ס"ט ע"ב) דהוי טעמא דקבלת צאן ברזל משום רבית קצוצה כדפרי' א) דהיכא דמקבלין צאן ברזל מן העובדי כוכבים היינו כעין השם פרה לחבירו ואמר הרי פרתך עשויה בל' דינרים ואני אעלה לך סלע בחדש מותר לפי שלא עשאה דמים מחיים אלא לאחר מיתה ולהכי צאן ברזל אסור והשתא פריך שפיר למימרא דברשות המקבל קימא וא"ת מנ"ל לתלמודא דמתניתין מיירי בדאורייתא דמש"ה פריך ואין לומר משום דתני דהתם מפני שהוא רבית דהא לעיל נמי תני ולא ישכור ממנו בפחות מפני שהוא רבית אע"ג דהוי דרבנן י"ל דע"כ מדאורייתא דאי מדרבנן לא אשמועינן מידי דהא אמרינן התם לעיל בסמוך גבי הא דחנוני אפילו למחצית שכר אסור אמר אביי ל"ק הא דקבל וכו' הקשה הר"ם כיון דלא קבל עליו הישראל אונסא וזולא אלא העובד כוכבים א"כ ולדות שהגיעו להלקו אמאי פטורים הא אין יד העובד כוכבים באמצע כלל (ה"נ)[דאי] לא משכח לבהמה דלא תפיס כלל לולדות שלא קבל עליו אחריות ותירץ דמ"מ אם יפשע בצאן של עובד כוכבים אתי עובד כוכבים תפיס לולדות ולכך הרי יד עובד כוכבים באמצע אבל קבל עליו אונסא וזולא שפיר דמי וא"ת פשיטא כיון דקבל עליה אונסא וזולא דליכא רבית אמאי צריך למתני ושמא י"ל דמ"מ הוה חיישינן דלמא אתי למטעי כיון דאלו אתי עובד כוכבים ותבע ולא יהיב ליה מעות תפיס לבהמת צריך ליתן טעם למה תובע העובד כוכבים מתחלה מעות לפי' הקונטרס ר"ל תבע זוזי של חצי הריוח ולפי' ר"ת ר"ל דתבע מעות השכר סלע בחדש שהתנה לו ועוד אומר הר"ש מאיורא משום שדרך בהמות למות ולא ידע הנותן אם מתו ותובע מתחלה המעות כי הוא סובר שאינם כעין ואי לא יהיב ליה המעות תופס הבהמות. תוס' חיצוניות: ו] טעמא דהעמיד הא לא העמיד חייבין וקשה לרב יהודה אע"ג דאיכא ד' דורות וא"ת אמאי לא משני דולדות פטורים דקאמר הכא היינו הן ולדות שהעמידן ולדותיהן של מעומדין והוו פטורים עד ששה דורות. וטעמיה דהעמיד הא לא העמיד חייבין כיון דאיכא ה' דורות דכה"ג משני רב יהודה לקמן ואיכא למימר דלא הו"ל למימר הן פטורים הולדות שהעמידן תחת אמותיהן דהא פשיטא שהן פטורין דהוו ממש כאמהות מה"מ ניחא ליה דולדות היינו ולדות של אותן ולדות שהעמידן תחת אמותיהן שהמעומדים פשיטא דפטורים כיון שכל כך כח העובד כוכבים עליו ול"נ ולדי ולדות פטורים אלא ולדות פטורים דמשמע שפיר ולדי ולדות המעומדים ולא המעומדים עצמן וכן בפי' רש"י ליתיה ובחנם הוגה בספרי'. תוס' היצוניות: ז] אלא הסמיכו עליהם בדיבור בעלמא וכו' ויש לתמוה אי ממתני' פריך לקמן מ"ש דפריך מרישא לבסוף לכך נראה דמרישא דמתני' לא שייך למפרך כלל לא לרב יהודה ולא לרב הונא דולדות פטורים לא ידענא כמה או חד דרי או תרי דרי ובין ולדי ולדות חייבים לא ידענא אם דור ג' או דור ד' ולא דקדק התנא בלשונו דנקיט דווקא ולדי ולדות ממש דאכתי לא נהית בדרי ברישא עד דקתני העמיד ולא אתא אלא לאשמועינן שיש דור בולדות דחייב בבכורה ולקמן פריך מברייתא דקתני הן אבל מתני' לא קתני הן וגרסינן באתקפתא הן ולדות פטורין בחד וכו' ופריך לר"י משום דמשמע הן הולדות לעצמן ובשנויא גרסינן איכא הן וולדות בתרי ווי"ן פי' הן והולדות כלומר דור א' ודור ב' פטורים דהן נמי הולדות של צאן ברזל קאי ואיכא דאמרי דפריך לרב הונא גרסינן איפכא דאתקפתא הן וולדות בתרי ווי"ן ובשנויא הן ולדות בחד וא"ו ולכלהו לישני הן הולד דצאן (ברזל) קאי דכן משמע פי' הקונטרס. כ"מ בתוס' כ"י:

א) נראה דל"צ דעל הא דתני שם אין מקבלין וכו' מסיים אבל אמרו השם פרה להכירו וכו' אלא לאחר מיתה אלמא דצאן ברזל היינו כעין השם פרה ולהכי צאן ברזל אסור וכו'.

הגהות הב"ח (א) במשנה עשרה דורות פטורין: (ב) רש"י ד"ה העמיד ולדות וכו' זמן עלמו הבהמה אלימא יד עובד כוכבים טפי ושייכי בדור אחד טפי מבל ראשון הילכך ולדות וכו' ולדי ולדות של צאן ברזל וכו' לא יתן לכהן ולדי ולדות של ולדים כשיבכרו דהיינו המיני לצאן ברזל יתן לכהן הס"ד: (ג) ד"ה תנן רבן שמעון בן גמליאל אומר כו' וקס"ד דרשב"ג אריסא:

הגהות צ"ק [א] פטורה מן הבכורה אמר רב הונא וכו' והאחר יש למחוק קאי אריסא וכפירש"י [ב] באמצע [ג] ימתו [ד] עלמו והבהמה אלימתא כו' הד"א כצ"ל [ה] ברשותיה דמרה [ו] כדפריבית במתני' [ז] באחוק כח [ח] כל האחריות נכבים על המקבל ובה אותה [ס] דכר קלוג בין ט' [י] קצוצה ותני רישא היית דחנוני שהוא כצ"ל והאחר יש למחוק [כ] דנלו נהורה [ל] כרי תומה [מ] ני בכר סלע מכל אחת [נ] וולדותיהן היינו כו' [ס] במתני' לאו העמיד ממש כו'

נושא
המקבל צאן ברזל
בשות מאן נחשב-
המקבל או הנותן,
נ"מ לגבי:
1) בכורה
2) רבית

נושא
מח' ר' הונא
ור' יהודה במקבל
צאן ברזל מן
העכו"ם האם
פטור בכורה
כולל גם
ולד הולדות
של הבהמה
הראשונה
ר' יהודה - כולל
ר' הונא - לא כולל

מבנה
△ קושיות על
ר' יהודה
▽ קושיות על
ר' הונא